

Erfitt að venjast athyglinni

Jörundur Ragnarsson á viðburðaríkt ár að baki í leiklistarheiminum og nær ótrúlegt má teljast að aðeins sé um eitt og hálf ár síðan hann útskrifaðist. Leiklistarhæfileikarnir liggja þó greinilega þarna einhvers staðar á lager fjölskyldunnar og um þessar mundir er Jörundur meðal annars að leika með móðurbróður sínum, Ingvari E. Sigurðssyni, í verkinu Yfirvofandi. *Júlía Margrét Alexandersdóttir* hitti leikarann og ræddi við hann um landsbyggðarflakk, feimni og athyglina.

Jörundur Ragnarsson á viðburðaríkt ár að baki í leiklistarheiminum og nær ótrúlegt má teljast að aðeins sé um eitt og hálf ár síðan hann útskrifaðist. Leiklistarhæfileikarnir liggja þó greinilega þarna einhvers staðar á lager fjölskyldunnar og um þessar mundir er Jörundur meðal annars að leika með móðurbróður sínum, Ingvari E. Sigurðssyni, í verkinu Yfirvofandi. *Júlía Margrét Alexandersdóttir* hitti leikarann og ræddi við hann um landsbyggðarflakk, feimni og athygli sem erfitt er að venjast.

Jörundur er að tala við Sigga, ungan dreng á Ísafirði, í símann þegar blaðamaður ber að garði en Siggi segist vera aðáandi Næturvaktarinnar. Jörundur segist að vísu vera að mestu leyti hættur að svara símanúmerum sem hann þekki ekki og það sé afar skrítið að finna fólk snúa sér við og þískra þar sem hann sé staddur á Laugaveginum eða í ræktinni. Það venjast eflaust seint. Athyglina má kannski „kenna“ hinum ótrúlega vinsælu Næturvaktarþáttum um en þó er af nokkrum öðrum hlutverkum að taka, svo sem Astrópiuhlutverkið og karakterinn í Veðramótum sem færði Jörundi Edduna á síðasta ári. Og athyglin hlýtur jú líka alveg að vera skemmtileg – er nokkuð erfitt að viðurkenna það? „Nei, ég viðurkenni það alveg að það getur verið skemmtilegt að fá athygli. Sérstaklega ef hún er jákvæð. En ég er nú samt frekar hlédrægur og kann kannski ekki alveg að tækla þetta.“ Jörundur viðurkennir líka að sér finnst hræðilega erfitt að fara í viðtöl en hann sé þó aðeins að venjast öllu þessu og verði örugglega kominn með skráp fyrir en síðar.

Er fordómalaus gagnvart fólki

En nóg um athyglina. Og að byrjunarreit sem er á Hvammstanga þar sem Jörundur fæddist. Jörundur er nefnilega hreinræktað landsbyggðarbarn sem flutti ekki á mölina fyrir en í kringum 22 ára aldur. Og hafði þá flakkað lands-horna á milli – búið á Laugarbakka í Miðfirði, Súðavík, Suðureyri og í Ólafsvík, uns hann endaði í Menntaskólanum á Laugarvatni. Náttúrubarn má kalla hann, hans vegna, en hann var hlédrægur, nokkur einfari, safnaði frimerkjum, bjargaði dauðvona fuglum og dýrum úr fjörunni og las bækur. Hvaða áhrif hafði sveitæskan á hann – sem fullorðinn einstakling í dag? „Ætli það geti ekki talist þroskandi að flytja svona ört á milli staða. Mamma og pabbi voru alltaf fús til að prófa eitthvað nýtt og maður fylgdi með. Þetta hafði líklega þau áhrif að ég er fljótur að aðlagast nýjum aðstæðum og dæmi fólk sjaldnast fyrirfram. Maður þurfti sífellt að vera að kynna nýju fólk og kynna því á þeirra forsendum. Maður komst aldrei upp með það, verandi nýi strákurinn í hverfinu, að vera með fordóma gegn öðrum því maður var alltaf sjálfur í hlutverkinu að

FRÉTTABLAÐIÐ/VILHELM

reyna að „fitta inn“ á nýjum stað.“ Jörundur hélt sig innan dyra á nýjum stöðum til að byrja með, þar til krakkarnir fóru að banka, og segir að þetta hafi ekki alltaf verið auðvelt. En afraksturinn er sá að í dag á Jörundur félagar frá öllum stöðum á landinu. Og best leið honum hvar? „Kannski á Laugarbakka þar sem ég bjó fyrstu sjö ár ævi minnar og svo á Súðavík þar sem ég átti heima í þrjú ár – til fjórtán ára aldurs. Súðavík er frábær staður og ég gæti vel hugsað mér að eiga þar sumarhús í náinni framtíð. Ég fór þangað í sumar í brúðkaup hjá vinum mínum og mér þykir mjög vænt um staðinn.“

Eftirlætissaga mömmu

Jörundur segir það hafa verið forréttindi að mörgu leyti að fá að alast upp úti á landi. „Það var margt sem maður fékk tækifæri til að gera, sem væri kannski erfðara í Reykjavíkinni. Ég var

mikið í hestamennsku, átti hest og reið út nánast daglega um árabíl. Einnig átti ég bát í Súðavík með pabba og nágrönnunum, lagði net og dorgaði úti á firði. Svo gat ég dundað mér heilu og hálfu dagana einn í fjörunni, bjargaði fuglum og átti dýrakirkjugarð.“ Bátur hefur verið þó nokkur fjárfesting fyrir patta? „Jú, ég vann hörðum höndum að því að eignast hlut í bátinum, bar út blöð og fleira til. Og ég sé mikið eftir honum og langar jafnvel til að eignast annan síðar.“ En leiklistin – er hvergi hægt að þefa upp bakteríuna þarna á þessum árum? Jörundur jánkur. „Mamma hefur mjög gaman af því að segja söguna af því þegar ég reyndi að koma upp leikfélagi á Suðureyri, átta ára gamall. Ég stofnaði leikhóp og fór til Reykjavíkur í Bandalag leikfélaga til að kaupa handrit. Valdi ég söngleikinn Kötturinn sem fer sínar eigin leiðir en varð fljótlega mjög svektur þegar æfingar

byrjuðu og krakkarnir vildu frekar vera í eltingarleikjum en æfa með mér leikritið. Þetta var samt skemmtileg tilraun þótt ég hafi verið lengi að jafna mig á metnaðarleysinu í félögunum.“

Svaf út menntaskólann

Þegar kom að því að fara í Menntaskóla fannst Jörundi tilvalið að velja heimavist. Sá í hillungum að hann gæti orðið sinn eigin herra og haft það náðugt. Sögur segja að Jörundur hafi átt nokkuð skrautlegan feril í menntaskólanum og lítill fugl laumaði því að blaðamanni að eitt helsta sport samnemenda hans hafi verið að skilja hann sofandi eftir í kennslustundum. Þegar hann vaknaði, þá var hann stundum staddur í tíma með einhverjum allt öðrum bekk. Jörundur segir að það sé rétt en þetta hafi þó allt blessast á endanum og hann hafi náð að útskrifast. „Ég var nú alltaf frekar góður námsmaður í grunnskóla, en þegar ég komst á framhaldsskólaaldurinn, þá fór námsáhuginn aðeins að dala, fékk áhuga á öðrum hlutum, eins og gengur og gerist.“ Jörundur fór svo að kenna við Grunnskólann á Patreksfirði eftir útskrift. „Ég fór til Reykjavíkur og hóf nám í stjórnfræði við Háskóla Íslands en ég áttaði mig fljótlega á því að það var ekki vettvangur fyrir mig. Ég hafði alveg áhuga á stjórnfræði, en einhvern veginn var ég ekki búinn að finna það sem ég var að leita að. Hins vegar naut ég þess að vera í bænum og við félagarnir frá Laugarvatni vorum mikið saman og nánast heimgangur

„Jú, ég er hissa og stundum

þegar maður hugsar til baka, þegar maður var að útskrifast úr skólanum og í mikilli óvissu með framtíðina finnst manni allt þetta mjög ótrúlegt. Mig hefði aldrei dreymt um þetta.

→ VISSIR ÞÚ AÐ ...

Jörundur lendir ekki mikið í „frasabögg“ úr Næturvaktinni. Hins vegar fær Pétur Jóhannað heyrna: „Já, fint, já sæll“ í tíma og ótíma.

Jörundur hefur verið á sjó, starfað sem húsamálari, í rækjuvinnslu, byggingarvinnu, græn-

metisræktun á Flúðum, við útkeyrslu, sem pítsusendill, barþjónn og dyravörður.

Skemmtilegast af þessum stórfum þótti honum starfið sem húsamálari, það er að hans mati mjög slakandi að mála.

Þessa dagana er Jörundur að skrifa Dagvaktina og leika í sýningum og finnst það vera frí frá törninni sem hefur verið undanfarið.

Jörundur átti stórt frimerkjasaftn sem polli en hefur nú gefið safnið þótt hann hafi

haldið eftir örfáum eftirlætishlutum úr safninu.

Foreldrar Jörunds búa á Patreksfirði en faðir Jörunds er bæjarstjóri Vesturbýggðar. Hann fór í ljós þrisvar um ævina.

**FANNST ÉG FREKAR VERA
DRAMATÍSKUR LEIKARI**

„Ég uppgötvaði það nú ekki fyrr en ég var á öðru ári í leiklistarskólanum að fólki þætti ég fyndinn á sviði. Og það kom mér rosalega á óvart að einhverjum þætti það. Ég hafði alltaf séð mig fyrir mér sem dramatískan leikara.“

hann er heppinn. „Jú, ég er hissa og stundum þegar maður hugsar til baka, þegar maður var að útskrifast úr skólanum og í mikilli óvissu með framtíðina finnst manni allt þetta mjög ótrúlegt. Mig hefði aldrei dreymt um þetta.“

Horfumst ekki í augu

Nokkur af hlutverkum Jörunds eru á gamansömum nótum og segir hann það hafa komið honum á óvart að hann gæti leikið í gamanefni. „Ég uppgötvaði það nú ekki fyrr en ég var á öðru ári í leiklistarskólanum að fólki þætti ég fyndinn á sviði. Og það kom mér rosalega á óvart að einhverjum þætti það. Ég hafði alltaf séð mig fyrir mér sem dramatískan leikara.“ Leikritið sem sýnt verður næstu helgi, Yfirvofandi, sem sýnt er heima í stofu leikhöfundar sjálfs, Sigtryggs Magnasonar, er þó lítt tengt gam-

anleik. Þar leikur Jörundur sem fyrr segir, með frænda sínum Ingvari og konu hans, Eddu Arnljótsdóttur. „Við Ingvar höfum leikið saman í þessu verki og tveimur bíómyndum en það er svo skrítið að persónur okkar hafa ekki þurft að hafa nein samskipti í verkunum, ekki einu sinni horfst í augu.“ Yfirvofandi er dramatískt og tilfinningaþrungið verk þótt það sé á köflum dálítið kómískt og það sem gerir bæði reynslu leikara og áhorfenda sérstaka er mikil nánd, þar sem stofan er lítil og áhorfendur því fáir. „Ég er í hálfgerðu hlutverki sögumannsins og tala mikið við áhorfendur. Annars er plottið þannig að það er mjög viðkvæmt að tala mikið um söguþráðinn til að gefa ekki of mikið upp en segja má að „leyndarmálið“ komi áhorfendum verulega á óvart. Nálægðin var svolítið erfið fyrst og maður fann

að stundum fannst áhorfendum óþægilegt að mynda augnsamband við mig. Sömuleiðis var það stundum skrítið fyrir mig, sérstaklega í byrjun. En það getur líka verið ofboðslega fallegt og það myndast mjög sérstakt samband milli áhorfenda og leikara.“

Heimilisleg stemning

Verkið var frumsýnt á Listahátíð síðastliðið vor en í næstu viku verða nokkrar sýningar í viðbót heima hjá Sigtryggi, þann 16., 19. og 20. janúar. „Það er afskaplega heimilisleg stemning og notalegt að æfa þarna í stofunni, Sigtryggur hellir upp á kaffi og maður er eins og heima hjá sér í sófanum. Viðfangsefni verksins er ekki beint létt þannig að heimilislegheitin og hópurrinn sjálfur gerði þetta auðveldara – að maður sé að vinna í jákvæðu andrúmslofti.“

Jörundur hlaut mikið lof fyrir leik sinn í vor og var meðal annars minnst á „látlausan leik hans“ og fallega túlkun.

Og er það ekki í fyrsta skipti sem honum er hrósað fyrir sannfærandi og eðlilegan leik. Er hann ekki bara sammála því? „Nei, mér finnst ég sko oft ofleika. Auðvitað er maður oft ánægður en ég býst við að ég væri ekki að standa mig í starfi mínu væri ég alltaf ánægður með mig. Maður þarf að sýna leiklistinni vissa auðmýkt. Ef maður missir virðinguna fyrir leiklistinni og fer að halda að maður sé gjörsamlega með þetta, sé endanlega og fullkomlega búinn að ná tökum á þessu, þá held ég að maður sé kominn á ranga braut.“

Ég upplifi þetta starf sem endalaus leit. Maður hættr aldrei að læra.“

FRÍ FARTÖLVUTRYGGING FYRIR NÁMSMENN

JÓHNSON & LEWIS • JULI • SÍA

hver hjá öðrum – enda ekki vanir öðru en að vera saman nær allar stundir sólarhringsins. Það þótti alveg sjálfsagt að hanga heima hver hjá öðrum allan sólarhringinn, það var bara eins og að banka upp á á heimavistinni.“

Var lengi að sýna hvað í sér bjó

Þarna var leikhúsvirusinn farinn að taka sig aftur upp og Jörundur, líkt og margir aðrir leikarar í dag, skráði sig í Stúdentaleikhúsið. „Ég var ofboðslega feiminn í Stúdentaleikhúsinu og ég held það hafi ekki sést þá að maður myndi leggja þetta fyrir sig. Ég hélt mig til hlés þar og var í litlu hlutverki. Engu að síður ákvað ég að sækja um leiklistarskólann þarna strax á eftir og náði að peppa sjálfan mig upp í að ég kæmist í gegn. Sem og gerðist og mér hefur aldrei þótt neitt jafnskemmtilegt og það að leika.“ Svo hratt sé farið yfir sögu, þá fór Jörundur strax í kómískt hlutverk í söngleiknum Footloose eftir útskrift, lék sem fyrr segir í Astrópiu og Veðramótum, var í verkinu Penetreitor, sem hann og félagar hans í leikfélaginu Vör Morðingjar settu upp, Næturvaktinni og hefur nýverið lokið við að leika í kvikmyndunum Reykjavík, Rotterdam og Skrapp út ásamt því að vera að skrifa Dagvaktina. Einnig er hann í stóru hlutverki í leikritunum Killer Joe og Lík í óskilum, er að æfa verkið Sá ljóti þar sem hann leikur þann Ljóta sem sýnt verður í Þjóðleikhúsinu. Stjarnfræðilega langur verkefnalisti svo ungs leikara og það væri ótrúlegt ef hann gerði sér ekki jafnframt grein fyrir því hvað

Glitnir léttir námsmönnum lífið

Það gerum við með því að bjóða þér betri kjör sem henta aðstæðum þínum sem námsmaður. Kynntu þér málið í útibúum Glitnis, þjónustuveri í síma 440 4000 og á glitnir.is.

GLITNIR